Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

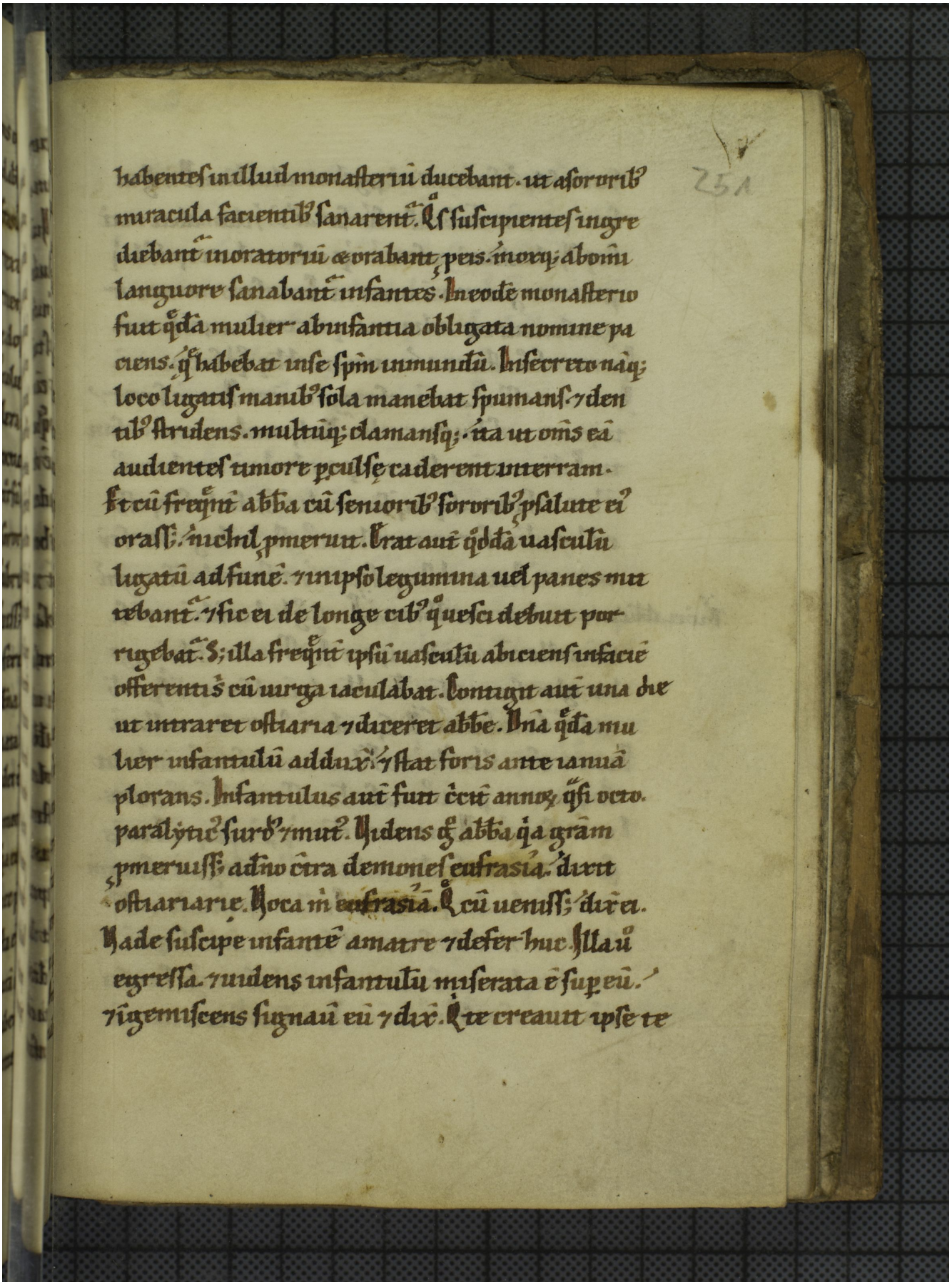

251

habentes in illud monasterii ducebant. ut a sororib̄
miracula facientib̄ sanarent. Qui suscipientes ingre
diebant. morator ii orabant pes. morq; a omni
languore sanabant infantes. In eodem monasterio
fuit q̄dam mulier ab infantia obligata nomine pa
cens. q̄ habebat in se spm̄ immundū. In secreto naq;
loco ligatis manib̄ sola manebat spumans. ⁊ den
tib̄ stridens. multumq; clamansq;. ita ut omis ea
audientes timore pculsę caderent in terram.
Et cū frequē abba cū seniorib̄ sororib̄ psalute ei
orassi. nichil pmerit. Erat aut q̄dam uasculū
ligatū ad funē. ⁊ in ipso legumina uel panes mit
tebant. ⁊ sic ei de longe cib̄ q̄ uesci debuit por
rigebat. S; illa frequē ipsū uasculū abiciens in faciē
offerentis cū urga iaculabat. Contigit aut una die
ut intraret ostiaria ⁊ diceret abbe. Ecce q̄dam mu
lier infantulū adduxi. ⁊ stat foris ante ianuā
plorans. Infantulus aut fuit ccū annoq; q̄si octo.
paralyticus suro ⁊ mutus. Videns q̄ abba q̄a gram
pmeruissi adhuc cura demonis euphrasia. dixit
ostiariarię. Voca in euphrasiā. Qui cū uenissi dixit ei.
Vade suscipe infantē amatre ⁊ defer huc. Illa aū
egressa. ⁊ uidens infantulū miserata ē sup eū.
⁊ ingemiscens signauit eū ⁊ dixit. Qui te creauit ipse te